

ben

A községe-
koszorújára a
szesen himzett
vás staféta hoz-
tárcsében s ma
előtti ténen a
ajal ünnepélyes
koszorúzzák a
vívott harcok
ások emlékmű-

zetközi mester
mester (Cseh-
Gereben nem-
gyarország) 6
mester (Romá-
mester (Len-
Platz mester
Köztársaság)

TÁN KETTOS
DEBRECENBEN
elkező forduló-
mbaton bonyo-
n a Dószegi-
merközés lesz.
a Bp. Lokoc-
zik, míg a D-
ban élen lévő
len veszi fel a
szekre elővétel-
váltások je-
szombaton Bu-
gas BVK ellen.

estig lehet

AS csütörtök
több felé eső
főnként meg-
északi szel-
ok. A nappali
len és keleten
- Április 3-án,
napj középhő-
mérsékleten
lesz.

árosi énekesnő
szombaton az
onjában. (X)
JABASI TA-
sülésünk alap-
mospökladányi
em április 4-én

UTAZÓKÖ-
pilis 4-re való
tár nyitvatá-
ncseppen szaka-
kon nyitva fél
ára. 6-án, va-
t-től este 13
á hogy a köz-
tum rendezete
1-től tanuló
állalános, kö-
kötök hallgatói
ni tanulóknak
tanfolyamok
nok halgatói-
tel rendelkez-
berlet nem ad-
g.

P
Pártja Hajdú-
ságának lapja.
esztő:
SEBET
dó:
LULA
Piliszkó-u. 1.
és 48-40.
főnöke: M-07.
Háza útja 16.
nyomda
901.
Piliszkó-u. 1.

KÜ faliga, ab-
sztaí, székek
magasított
akafővek el-
u. 33.
K fiaskö-
Dószegi-út
frásztal, elő-
on. ág. asz.
fedenc eladó,
pince baíra.
OTT szoba
szere azonnal
nyí u. 43. sz.
RENY.

ny. székek.
ák, Rex bil-
nt 2 csappal.
lak spalettás,
ndák 9 m.
zár. kimom-
zilzing bor 25
y János u. 30.
A, frásztal-
ladó. Mótus
olt Vezetőszó-
EBAN - lévs
tkocsi eladó.

NÉPLAP

Szilva proletárijai egyesüljétek!

Örök dicsőség és hála
függetlenségünk támaszában,
a felszabadító Szovjetunióknak!

Éljen a béke lánglelkű zászlóvivője,
a magyar nép igaz barátja
a nagy Sztálin!

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. évfolyam, 80. szám,

ÁRA 50 FILLER

Péntek, 1952. április 4.

ÉLJEN ÁPRILIS 4, HAZÁNK FELSZABADULÁSÁNAK HETEDIK ÉVFORDULÓJA!

Irta: Kulcsár Ferenc, megyei szervező titkár

Hét évvel ezelőtt, 1945. április negyedikén a Szovjet Tájékoztató Iroda hivatalos közleményben adta a világ tudtára: **A március 16-tól április 4-ig folyó harcok során a II. és a III. Ukrán Hadsereg csapatai Magyarország egész területét felszabadították a hódítóktól.**

E néhány szavas hadijelentés fejzeletét jelent a magyar történelem, a magyar nép számára. Lezárult és végetért a magyar nép éjszakája és Magyarország egere feljött a szabadság napja. **Magyarország oly sok évszázad után végre szabad lett.** A dolgozó magyar nép előtt megnyílt az út a jólét, a virágzás, a boldogság, a szocializmus felé. Dolgozó népünk ezért ünnepeli meg minden évben ezt a napot, amely legnagyobb ünnepünk.

Hazánk történelmének vannak dicsőséges fejezetei, mert történelmünk sötét éjszakájában néhány gyótt a szabadság hajnalát. Valamennyien büszkék vagyunk Dózsára, Rákóczira, Kossuthra és Petőfira, nagyszerű történelmi nagyományainkra, mert **„e hagyományok azt hirdetik, hogy hazánk akkor volt erős, megbecsült és jüggetlen, amikor sorsát a nemzetközi haladással kötötte össze”** (Rákosi).

Történelmünk dicsőséges tényeit, mint március 15-ét, nemzeti ünnepként eddig is ünnepeltük, de amikor a dicső múltról emlékeztünk meg, egyben kényelének vallunk a bukott harcokról is szólni. Ma azonban olyan szabadságharcot emlékeztünk meg, mely napjainkban is folyik és amelynek zászlaja egyre fentebb, egyre dicsőségesebben ragyog, mert **„az a harc, melyet Sztálin zászlaja alatt vívtunk és vívunk, győzelmes volt és győzelmes lesz”**.

Április 4. dolgozó népünk lelkeiben a megbonthatatlan, soha el nem múló magyar-szovjet barátság ünnepe is. A dolgozó magyar nép hátalát szívvel gondol a dicső Szovjet Hadsereg és az egész haladó emberiség vezérére, a szerett Sztálinra és szívvel harsogja: **Örök dicsőség és hála függetlenségünk támaszában, a felszabadító Szovjetunióknak!**

A dolgozó magyar nép ezen a napon számvetést tesz és megállapíthatja, hogy felszabadulásunk napja a dolgozók minden létegenek életében döntő fordulót hozott. A munkásosztály szabad és a hatalom birtokosa lett. Visszagondol ma azokra az időkre, amikor „báró” Weissek, Wolfnerék, Chorinok kizsákmányolása és elnyomása alatt szenvedett amikor hosszú hónapok óta a munkanélküliség sújtotta és még moslékonyhán sem mindig kapott enni. S ha munkát, kenyeret követelt, az áruló jobboldali szociáldemokrata vezetők elárulták és Horthy rendőrségének kardlapjaival verettek hátára véres csíkokat.

A dolgozó paraszt is elgondolkozik, hogy nyolc évvel ezelőtt hogyan szípolozták és zsarolták őt a Seinscyek, Dégenfel-

dek, Festeliehek, az egri és egyéb káptalanok intézők, ispánok, hajcsárok. A mi termelőszövetkezeteink parasztjai saját életükön keresztül érezték azt, amit Hagyó-Kovács, Grószék gyermekgyilkos jószágkormányzója mondott a tárgyaláson: **„A eselődésget kemény kézben tartottam, a harmincas években bérmozgalom is volt az aratáskor, mert rendkívül alacsonyra szabtam meg a bért. Telen egy pengő volt, nyáron pedig 1-80, vadászalon 80 filler. A bérmozgalom szervező küldöttsége felkeresett és 20 százalékos béremelést kért. En kiutasítottam őket...”**

Nem volt jobb sora annak sem, akinek néhány hold földje volt, mert azt szakadatlanul tépdeste a bank és a kulák uszora. Így került ki árverés útján a Horthy-rendszer minden évében közel 18.000 kisparszti birtok tulajdonosai kezéből a kulákok és bankok kezébe...

Az értelmiségi is visszaemlékezik még azokra a gyászos időkre, amikor Magyarország legnagyobb „tömegszervezete” az Alastalan Diplomások Országos Szövetsége volt. Amikor a szerencsétlen diplomásnak a kervevény tucatjait kellett magas protektorok ajánlásával benyújtani a „méltóságos” polgármester úrhoz, hogy juttassa őt némi „szellemi szükségmunkához”. Az igaz tudomány és irodalom ekkor indexen volt...

Minden dolgozó visszagondolhat most ifjúkorára, melyben nem lett semmi örömet. A dolgozó nők és anyák is elgondolkozhatnak a költő szavain: **„Ezernyi fajta népbetegség — szapora csecsemőhalál — árvaság, korai öregség, — elmebaj, egyke és sívár — bűn, öngyilkosság, lelki restség — mely hirtelen csodára vár, — nem elégszod, hogy kitessék: — föl kéne szabadulni már!”**

És ime hét esztendő alatt 1945. április 4. ó a hová vezetett Pártunk és a mi szerett Rákosi elvtársunk, a baráti Szovjetunió, a szovjet nép és a nagy Sztálin szüntelen támogatásával és segítségével. **„Kilünt az átkos múlt hagyatékra, a háronmüllő köldös, eltüntek a kópókák és örökre eltünt az emberpárárok reménytelen és kiuzsárázólt szolgálata, Megszűnt a tö-**

kés kizsákmányolás velejárója, a munkanélküliség, vele a szörnyű gond a mindennapi belevő jala-ért. Gondoljunk most sinchány, de dolgozó népünk most már nyugodtan néz a holnap elé és sikeresen, teroverően, a jobb jövő biztos tudatában építi szabad, szocialista hazáját.” (Rákosi)

Ma a munkásosztály nem kizsákmányolt proletár többé, hanem a gyár és a hatalom birtokosa. Sorából ezek kerültek az állam, a hadsereg és a párt vezető posztjaira. Nincs ma már munkanélküliség, sőt munkaerőhiány van és üzemeink vezetői örülnek, ha bizosítani tudják a szükséges munkáslétszámot.

A dolgozó parasztság is megindult a felemelkedés útján. Április 4. eredményeképpen a föld birtokosa lett és mivel ura is akar lenni a földnek, nemcsak birtokosa, tekintélyes részben már ura is lépett a nagyüzemi társaságalkodás útjára. Dolgozó parasztságunk, a munkásosztály vezetése alatt sikeres harcát folytat a kizsákmányoló kulák ellen. A falu lakossága, a dolgozó parasztság nem mostoha gyermeke már az államnak, egyre több fény és kultúra jut már falura is. Az állam által adott gépek pedig megkönnyítik és eredményesebbé teszik munkáját. Napról napra szépül és javul a falu élete.

A gyermekek boldog örömben élnek le ifjúságukat, nyitva áll előttük minden pálya. Az iskolák, főiskolák, egyetemek egyre szélesedő hálózata biztosítja számukra a tanulás lehetőségét. A kultúra, tudomány megszünt a gazdagok előjoga lenni, a dolgozó nép közkincsé lett.

Az értelmiség soha még ilyen megbecsülésben nem részesült, mint népi demokráciánkban. Az ipar, mezőgazdaság és a paraszdatulni élet minden területén egyre több tanult emberre van szükségünk. Az állam minden anyagi feltételét biztosítja a tudományos kutatásnak és tudásunk legjobbjait a legmagasabb kitüntetésben, a Kossuth-díjban részesítjük.

Az ünnepi számvetés így azt bizonyítja, hogy szép és ragyogó utat tettünk meg. Sikereinkben gazdag út volt, de nem volt könnyű idáig eljutnunk. Hét évvel ezelőtt Pártunk központi lapjával ezelőtt „Szabad Nép” ezeket írta:

„A felszabadulás a Vörös Hadsereg diadalmos harcát közeplette következett be. El kell ismerünk, hogy a magunk erejéből viszonylag kevéssel járultunk hozzá a felszabaduláshoz. De, hogy ez a felszabadulás tartós és teljes legyen, ez már most a mi kötelességünk lesz.”

Hét év távlatából megállapíthatjuk, hogy népünk élt azzal a lehetőséggel, amit a Szovjetuniótól a felszabadulással kapott. Elért eredményeinket az amerikai-angol imperialisták által támogatott belső ellenség elleni szívós harcban érték el. Pártunk, Rákosi elvtárs bölcs irányítása alatt felépítettük a fasiszták által rombadöntött országunkat, sikeresen végrehajtottuk az országot újjáépítő hároméves tervet, hozzáfogtunk és komoly eredményeket értünk el az új országot építő ötéves terv végrehajtásában. **Hazánk immár ipari országgá lett és dolgozó parasztságunk jelenleg része megindult a felemelkedés egyetlen, a nagyüzemi társaságalkodás útján.**

Hajdú-Bihar megye dolgozói szintén eredményesen harcoltak és harcolnak nagyszerű célkitűzéseink megvalósításáért. Debrecen különösen jelentős szerepet töltött be a felszabadulás után, ahogy Vorosilov elvtárs mondta: **„Itt volt a magyar-szovjet barátság bölcsője”**. Munkánkkal, az ellenség ellen vívott kemény harcunkkal részváltunk erre a megtisztuló jelzetre. Minden elérni eredményünk kivívásában minden célkitűzésünk végrehajtásában szüntelenül éreztük és érezzük magunk mellett a Szovjetunió baráti segítségét és támogatását. Ennek köszönhetjük, hogy Hajdú-Bihar megye az elmúlt hét év alatt sokáig eddig nem ismert fejlődést ért el. A szétszórt lanyavilágban új falvak épültek fel, meggyeszte új békóutakat költik össze az elhagyott községeket a városokkal és megyéink egyre több községében gyul ki a villany. Iskolák, középiskolák, napközök, szülőotthonok épültek. Egyre több územ segíti a terv célkitűzéseinek megvalósulását és Debrecen az iparosodó városok sorába lépett. Megyénk történelmének egyik legjelentősebb fejezete is megkezdődött: megépítjük a tiszántúli nagy hajózható és öntözésatornát, a hoidak

százecreit vonjuk be az öntözéses gazdálkodásba.

Ragyogó eredmények és célok ezek. Ezt akarták és próbálták nemmié tenni a külső ellenség által támogatott belső hitangok: Mindszenty, Rajk, Grósz és cimborái, az imperialisták; kiszolgáló bérencék, és az áruló jobboldali szociáldemokraták. Dolgozó népünk kemény választ adott ezeknek a hazárúlóknak, gyilkosoknak, megérdemelt helyükre juttatta őket.

Dolgozó népünk jól tudja, hogy a Szovjetunió felszabadító harcaval és szüntelen támogatásával, Pártunk kitartó, szívós és áldozatos munkájával, a reakció elleni következetes harcával, Rákosi elvtárs bölcs vezetésével jutottunk ki abból a feneketlen mélységből, amelybe Horthyék és egyéb gyilkosok döntöttek hazánkat.

Ezért harsogja népünk ma felszabadulásunk hetedik évfordulóján, nagy nemzeti ünnepünkön hiszta szívvel: **Éljen a szocializmus építésének écsapata, a Magyar Dolgozók Pártja!**

Elért sikereink örömmel töltik el a nemzetközi békétábor minden becsületes dolgozóját. A testi-eri népi demokráciák dolgozói, a kapitalista országokban élő barátaink és mindenekelőtt a nagy szovjet nép rokonszenyvel kísérel munkánkat és együtt örülnek veünk sikereinken. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy mai ünnepünkön hazánkban üdvözölhetők többek között a szovjet kormány küldöttségét, élen Vorosilov elvtársai, Sztálin elvtárs bizalmas munkatársai.

A háborús gyújtogatók azonban annál dühödtetebben figyeltek egyre növekvő sikereinkre. Felszabadulásunktól kezdve a ragyogó egész özőnét zúzóitak és zúzóitak szabad hazákra. De mit is várhatunk ezektől a „jó uraktól”, akik minden emberi műveltségű kivételével a leggyalázatosabb merénylőket köveik el az emberiség ellen és akiknek olyan „hő szövetségesei” vannak, mint a pestis, kolera és a többi fertőző bacillus, valamint az árulók közül is a leggyalázatosabb áruló: Titó és gyalázatos bandája, amely mindenkor készen áll arra, hogy kenyerét gazdáik parancsát teljesítve rátámadjon hazánkra. Hő szövetségeseik a törög király és a monarchofasizta klikk is, akik napjainkban gyilkolták le amerikai golyóval Beloianniszt és a három hős szabadságharcost. A harmadik világháború kirobbantása érdekében mindent elkövetnek ezek az emberenyők — sikertelenül. Sztálin elvtárs a napokban tett nyilatkozatában világosan leszögezte, hogy nem vagyunk közelebb a harmadik világháborúhoz, mint ezelőtt két vagy három évvel. Ez a tény azt bizonyítja, hogy a népek békeakarátán megfenélik a háborús uszítók minden vágya. Ez a válasz azt jelenti, hogy a (Folytatás a 2. oldalon)

Sztálin elvtárs távirata

Dobi István miniszterelnökhöz

Dobi István elvtársnak, a Magyar Népköztársaság minisztertanácsa Budapest.

Kérem a Magyar Népköztársaság kormányát és Önt, elnök elvtárs, fogadja szívélyes szerencselánataimat a nemzeti ünnep alkalmából. Kívánok a magyar népnek további sikereket az új, szabad Magyarország építésében. J. Sztálin.

**Eljen április 4,
hazánk felszabadulásának
hetedik évfordulója**
Irtta: Kulesár Ferenc
(Folytatás az 1. oldalról)

békéért küzdő emberek eredményesen küzderék a tartós béke fenntartásáért. Azt jelenti, hogy továbbra is kudarca lesznek itélve a háborús uszítók törekvései, ha a világ népei végleg kitartanak a béke védelmében.

A háborús gyújtogatásokra, köztük az egyik leggyalázatosabb áruháza: Titóra is kudarc vár, aki déli határainkon habzó szájjal ontja rágalma szocializmus diadalmasan építő hazánkra. Emberei mielőttük kivétel nélkül fejevadak acsarkodnak népi demokráciánkra, éppen kivívott sikereink miatt. Velük szemben dolgozó népként egységesen és eddig soha nem látott összeforrt-ságban áll a békétábor és a Szovjetunió mellett. Ezért kiáltja népünk a háborús gyújtogatók felé: „Vesszenek a pestis és kolera szövetségesei, az imperialista tömeggyilkosok!”

Népünk jól tudja azt is, hogy az olyan gonosztevők, mint a titóista fasizták, nem értenek a szép szóból, világosan látja, hogy, ha meg akarja tartani mindazt, amit eddig alkotott és épített, akkor meg is kell védelmeznie. Ezért szereti fiatal néphadseregünket, amely vér a nép véréből, hús az ő húsából. Ma az ünnepi menetben felvonuló katonáinkkal együtt kiáltjuk: „Eljen békénk és szabadságunk erős védelmezője, a Magyar Néphadsereg!”

A felszabadulás évfordulója újabb, szebb eredményekre is sarkalljon bennünket. Nagy utat tetünk meg, de még nagyobb győzelmeket kell kivívniunk. A napokban fejeztük be az első negyedévi tervet, amely üzemünk... nemesak teljesített, hanem túl is teljesített. *Hajdú-Bihar megye munkásosztálya becsülettel kivéste a részét a szocializmus építésének meggyorsításából.* Előttünk van azonban, mint közvetlen feladat, az öt éves terv harmadik évének győzelmes végrehajtása. Fogadjuk meg most, felszabadulásunk ünnepén, hogy az egész évi tervet is teljesítjük, így teszünk eleget a nemzetközi munkásmozgalom által elének szabott feladatnak, így gyorsítjuk meg hazánkban a szocializmus építését. Dolgozó parasztságunk most lendül harcra az idő javulásával az idej nagyobb termés biztosításáért és megfogadja, hogy az időjárással megküzdve, minden magot még ebben a hónapban elvet. Így segíti elő a megye dolgozó parasztsága az öt éves terv végrehajtását. Az előttünk álló feladatok és eredmények megszállásának parancsolóan megköveteli elvtársainktól, hogy erősítsük meg pártiszerveteinket, emeljük a vezetés színvonalát és tegyünk még szorosabbá a Párt és a pártonkívüli dolgozók kapcsolatát. Eddig a kommunizmus példamutatása vezette diadalra dolgozó népünket, a jövőben is ők járjanak az élen. Váltjuk valóra Kádosi elvtársnak, Pártunk II. Kongresszusán elhangzott bölcs útmutatását: „Mi, magyar kommunizmus rajta lesznünk, hogy a lehetőségekkel jól éljünk dolgozó népünk javára és így szolgáljuk legjobban a béke és a szocializmus ügyét. Azt az ügyet, amelyre a biztos jövő, melynek 800 millió táborra élén ott halad győzelmesen felszabadítottunk, a hatalmas Szovjetunió s mindnyájunk szeretett, bölcs vezére, a nagy Sztálin.”

**Sztálin elvtárs válasza, újabb erőforrás
még bátrabb cselekvésre való felhívás mindnyájunk
számára**

A dolgozók nyilatkozatai, levelei a szovjet nép vezérének válaszárol

Sztálin elvtárs ismét nyilatkozott. Az amerikai lapszerkesztők egy csoportjának kérdéseire adott világos, kristálytisza választ. Megalapításai erőt, a békébe vetett rendíthetetlen bizalmat sugározzák. A mai feszült nemzetközi helyzetben, amikor az imperialisták pánikteléssel, a háború elkerülhetetlenségének hirdetésével akarják gyengíteni a néptömegek ellenállását. A szebb életért harcoló százmilliók, köztük a magyar dolgozók is örömmel üdvözlék Sztálin elvtárs legújabb útmutatását, mint újabb erőforrást, újabb bizonygatót és a Szovjetunió tántoríthatatlan béképólitikájának. Híven tükrözik ezt azok a nyilatkozatok, levelek is, amit a dolgozók ebből az alkalomból szerkesztőségünkhez eljuttattak.

Tóth Imréné

textilgyári sztahanovista szövőnö:

Sztálin elvtárs nyilatkozata: a békére való következetes törekvés. Ez a nyilatkozat ismét aláhuzza, amit a szovjet állam legjobbjai általánosan hangoztattak, hogy a kommunizmus és a kapitalizmus békés együttélése lehetséges, ha mindkét fél kölcsönösen tiszteltben tartja egymás jogait és együttműködik a vállalt kötelezettségek teljesítésében. Sztálin elvtársnak az amerikai lapszerkesztőknek adott válasza újabb magabiztonságot ad nekünk, újabb lendületet munkánk folytatásához. Mi, textilgyári dolgozók, közöttük én is, mint hatékony szövőnö megfogadjuk, hogy az április 4-i versenyben elért eredményünket tovább fokozzuk május 1. tisztelőre. Így erősítjük szívesen a békétábor, mely napról napra nő és legyőzhetetlen.

**Sztálin elvtárs szavára
építünk,
mint a kősziklára**

Sztálin elvtárs válaszával ismét megerősítette, hogy nemcsak harcol a béke megerősítéséért, hanem abban feltétlenül bízik is, az egész világ dolgozó örömmel fogadják Sztálin elvtárs történelmi jelentőségű választ, mert tudják, hogy az ő szavára, mint a kősziklára lehet építeni.

Mi, bizunk Sztálin elvtárs bölcs vezetésében és egy emberként állunk a szovjet nép mellett a béke megvédésében. Bizunk abban, hogy Sztálin elvtárs nyilatkozata enyhíti a nemzetközi feszültséget, növeli a békéért való küzdelmet.

Valkó Mihály levelező,
Orvosi Műszergyár.

Atyi Imre

a macsi „Uj Hajnal” tszcs titkára:
Olvastam a Néplapból, Sztálin elvtárs választát. Ahogy sorra vettem a feleleteket még jobban megerősödött bennem az az érzés, hogy a dolgozók sorsa biztos kézben van. A háborús uszítók számára újból alapos választ adott Sztálin elvtárs.

A Sztálin vezette békétábor erősítéséhez mi, tszcs-tagok a termelés fokozásával járulunk hozzá és úgy dolgozunk, hogy búzából 14, cukorrépból 160, tengeriből 35 mázsás termést tudjunk betakarítani.

**Megnyugtató érzés
Sztálin elvtárs szavát
hallani**

Ma reggel, amikor munkahelyemre érkeztem, látam dolgozó társaim arcán az örömet. En már tudtam mi okozza ezt. Azzal fogadtak: olvastad Horváth Frigyes művezető Rác Anna szövőnö oda is jötték hozzám és így együtt beszélgettünk Sztálin elvtárs legújabb nyilatkozatáról.

Azt mondta Sztálin elvtárs, hogy nincs közelebb a harmadik világháború, mint két-három évvel ezelőtt volt. Megnyugtató érzés ezeket hallani. Megnyugtató érzés tudomást szerezni arról, hogy a békétábor ereje megnőtt, úgy cselekvésben, mint öntudatlan. Természetesen a veszély továbbra is fennáll. A kapitalista országok vezetői igyekeznek a háborút kibővíteni, éppen azért nekünk köte-

lességünk, hogy több termelési még jobb tanulással a munkafegyelmel megszilárdításával küzdjünk a békéért.

Kovács Ferenc tudósító,
Textilgyár.

Nyéki Endre

a debreceni Tervező iroda vezetője:
Sztálin elvtárs legújabb nyilat-

kozata ismét féreérthetetlenül le- rögzíti a békétábor őszinte akaratát. A nyilatkozat az imperialisták egyre kegyetlenebb, embertelenebb háborús provokációja ellenére az

Az erő és a magabiztonság szavát hallottuk

Mi, ruhagyári dolgozók nem akarunk pusztítást, minden erőnkkel küzdünk a háború ellen. Ebben a harcban új fegyver számunkra Sztálin elvtárs nyilatkozata, mely kimondhatatlan örömmel tölt el mindnyájunkat. Erősíti hitünket hogy békében élhetünk tovább mert mellettünk áll az igaz ügy fáradhatatlan harcosa a Szovjetunió.

Szalagunk most a napokban vet-

egyenlőség elve alapján való együttműködés lehetőségét megvalósíthatónak tartja. Ez is kézzelfoghatóan mutatja, hogy nem a népek, csak a kisebbségben lévő nagytőkészek, ágyúgyárosok és zsoldjukban álló lakajok akadályozzák a békés együttműködést. Mi, értelmiségi dolgozók és tervezők elítéljük a háborús uszítók mesterkedését, mert a mi munkánktól távol áll a háború mint olyan, amely megsemmisíti azt amit az építéssel alkot.

te fej a Beloiannisz-nevet. A hős görög szabadságharcos nevéhez méltóan harcolunk, hogy jó esélyt lehessünk országunknak, a békének. Május 1. tisztelőre vártuk, hogy havi tervünket 110 százalégra teljesítsük 98,5 százalékos minőséggel mellett. Tudjuk, ez is egy újabb ökölcsepás az imperialistákra és lakáikra.

Beloiannisz szalag dolgozó:
Ruhagyár.

**Diadalmas ünnepünk előestéjén
tízezer fiatal tüntetett Debrecenben
felszabadítóink mellett**

A nagy nap műsora

...zenje az ének
Felszabadítóink hősi nevéit.”

Hersog a dal vidáman, önfel- ledten: betölti az egész utcát. Lobognak a fákllyák: fényük cikázik a felvonuló fiatalok és az út két oldalán járókélők arcán. Nevető, boldog arcokat világítanak meg hol itt, hol ott egy-egy pillanatra.

Hazánk felszabadulása hetedik évfordulójának előestéjén 10.000 fiatal fákllyás felvonulással köszöntött legnagyobb nemzeti ünne- pünket.

Most hirtelen fénybe szökik az Alföldi-palota előtt lévő térség. Közepén

ott ragyog

a szovjet hősök emlékműve

Oda hozták az érkező fákllyas- tafétek vidéki dolgozóink koszorúit.

Nem sokkal ezután rakéta robban a magasban. A Kossuth-ter felé vonzza a fúttélen sétálókat. Egyre nagyobb lesz a tömeg. Megkezdődik a színpompás tüzi- játék. Vörös, kék, sárga, zöld- színű rakéták szöknek az ég felé, hogy aztán különböző alakzatok- ra bomolva hulljanak alá. Az épületeket, a tömeget beragyog- ják a magasba szökkenő fények, mint ahogyan hét évvel ezelőtt

fénybe borították egész életünket a győzelmes szovjet szuronyok.

Vidáman, önfeláradt ünnepel- nek dolgozóink ünnepünk elő- estéjén.

Ma van hét éve, hogy felszaba- dultunk. Hét éve, hogy kiütte hazánkból a fasizta gyilkosokat a dicsőséges Szovjet Hadsereg és megindulhattunk ragyogó jövőnk útján. A szovjet hősök emlékmű- aldózik a mi szabadságunkért. Hálattal szívvel készülnek dolgo- zóink a szovjet hősök emlékmű- veinek koszorúzási ünnepségére, amely háromnegyed 9-kor kezdődik, majd a koszorúzás után bé-

kestartafétek indulnak az Alföldi- palota előtti emlékműhöz.

A felvonulás délelőtti fél 10-kor kezdődik. Elkor indul meg a men- et a Petőfi-terrről. Élen — a zenekar után — honvédségünk, rendőrségünk alakulatai halad- nak, utána egyenruhás testüle- teink, majd a kis úttörők dísz- szakasza. Ezt követően az áprí- lis 4-i munkaversenyben legjobb eredményt elért üzemek, ezután sorba érkezésük sorrendjében a többiek.

Az Arany Bika előtti téren délelőtti

II óraker kezdődik az ünnepi nagygyűlés,

amelyen Berezsi Gyula elvtárs, a Megyei Pártbizottság titkára tart beszédet.

Az ünnepi nap programja dél- után 2 óraker sportműsorral folytatódik. Kiemelkedő eseménye a háztömbkörűli kerékpár- és motorverseny.

Este 7 óraker a város három helyén mutatkoznak be legjobb kultúresportjaink, ünnepi műso- rakkal. A Magyar-Szovjet Társa- ság nagytermében a Járóműjaví- tó Vállalat, a debreceni Villamos- vasút, MAV Igazgatóság, a Tex- tilgyár, a Ruhagyár, az Allami

Kórház és a Kiskereskedelmi Vá- lalat kultúresportjai, a ME- MOSZ kultúrotthonban a Magas- építési Vállalat, a Bütorgyár, a Járási Tanács és a Tüzép, a Pos- tás kultúrotthonban pedig a Do- hánygyár, a MAV Osztálymérnök- ség, a KIOSZ—KTSZ és a Postás kultúrotthon táncosai, énekesi és színjátszó lépek közönség elé. Mindhárom helyen szerepel a Sztaniszlavszkij Munkás Stúdió s a Havancsák-féle balettskola.

A kultúresportok műsora után reggelig tartó tánc veszi kezde- lőt.

**A falu dolgozóinak harca a tavaszi munka
és a begyűjtés frontján**

Hajdú-Bihar falvaiban két nagy feladat teljesítéséért folyik a harc. A begyűjtés maradéktalan teljesítéséért és a tavaszi szántás- vetés idejében való elvégzéséért. A munkában termelészövetkezeti csoportjaink példát mutatnak: a polgári járást a megyei ranglista első helyére a termelészövetkezetek jó munkája segítette. Az Egyek-Fé- lhalom „Petőfi” tszcs tagsága is befejezte már a kora tavaszi mun- kákat, így ad jó példát az egész

azonban nem szervezte meg a ve- zelőség idejében a munkákat és a tagágy sem sürgette azt. Ennek tudható be, hogy elkéste a simító- zással és az árpának is csak a hat- var századékat vetették el a múlt hónap végéig.

**MINDEN PERCET KIHASZNA-
LUNK A VETÉSRE**

A kishegyési „Kossuth” tszcs- ból írja Szabó Péter levelezőnk: Tervünket úgy készítettük el, hogy március 15-től április 25-ig egy vetőgéppel határidőre min- den elvetünk. De most, hogy az esős időjárás korábban pedig a fagyos föld akadályozta terünk végrehajtását, jobb gépet állítot- tunk be a vetéshez. Ha szikkad a föld, befejezzük a cukorrépa, napraforgó vetését, aztán kez- djük a tengerit. Így tudjuk be- hozni az időjárás okozta késélt. Rajtunk nem fog ki az idő. ki- használnuk minden percet, va- basárnap is vetünk,

**A POCSAJI „UJ BARÁZDA”
TSZCS A KORAI VETÉSSEL IS
HARCOL A TÖBBTERMÉSÉRT**

Majdnem szomszédosak a pocsaji határában az „Uj barázda” és a „Petőfi” termelészövetkezeti csoport földjei. Mire eljött a kora ta- vaszi vetés határideje, az „Uj ba- rázda” tszcs-nél már földben volt a mag. Még a téli hónapokban gondosan előkészítették a vetőma- got, a szerszámokat. Nem sajnál- ták a több fáradságot — tudták az „Uj barázda” tagjai, hogy bősé- sen megéri a korai vetés után a magasabb termésben.

Az „Uj barázda” földjétől nem messze a „Petőfi” tszcs területén

A MEGYE LEGJOBB KÖZSÉGEI

A begyűjtés példás teljesítésé- ben éljenek a megyében, Bár- ránd, Földes, Sárrétudvari. Péld- mutatató eredményeik a követ- kezők: Báránd sertésbeadásban 138, baromfi-beadásban 107, tejbe- adásban 112, tojásbeadásban 100, százalék. Földes: sertésbeadásban 157, tojás 139, baromfi 120, tej 123 százalék. Sárrétudvari: ser- tés 166, tojás 118, baromfi 102, tej 143 százalék.

A vágómarha beadást mind a három község ülteljesítette. Ez a három község büszkén ünnepli népünk legnagyobb ünnepét, a felszabadulás napját, jól készült, jól teljesített április 4. ünnepére,

felszab

A Magyar Dolgozó Központi Vezetősége, a Népköztársaság miniszteri Magyar Dolgozó Pár- tisi Pártbizottsága és a pesti városi tanács esze az Allami Operahá- zapi díszelőadást rendez- zánk felszabadulásának évfordulója alkalmából.

Az előadásban ült Po- népünk szeretői vezére Máttyás elvtárs és a Mag- gozó Pártja Politikai Biz- Központi Vezetősége, a társaság Elnöki Tanácsa nisztertanács számos meg- szervezővel együtt vezető- kiadóbb dolgozó, műve- dősök, írók. Az előadás- ialt helyet a felszabadít-

Kiss

Kedves vendégeink! Kö- tarsak!

Hetedik évfordulóját ma hazánk felszabadítási- punk ünnepelésének. Ha- dövel ez előtt a Szovjetu- hadserege végei vették a- fasziták és nyilas csatlo- kos uralmának, szabadda- magyar népet és megnyí- ta a haladás és a demokra- Az évszázados elnyomás a nedő magyar nép a Szov- nyerte vissza szabadságát, függetlenségét, amelyért- münk során annyiszor su- hullatta véréit.

Ezért vált 1945 áprí- zánk történelmének legfi- fordulópontjává. Ezért ez a napot legnagyobb ün- nepünként, amelyen dolgozók milliói, minden szerető magyar forró- a hála mély érzésével a- ezabadtították, a hatalma- nyi, a népünk szabads- nagy verálódzólát hozó- jet népet és lángelkő- nagy Sztálint.

A felszabadulás óta- esztendő folyamán haza- talmas, tényleg korszerű- változások mentek vég- gyar nép gyors és szila- kel halad előre a népi- és a szocializmus útján, felszabadítás nyitott meg-

A felszabadulás előt- szág idegen imperialista- függvénye, majd Hitler- lósa, évszázadokon át- egyik legelmaradottabb- reakciósabb állama volt- dális latifundumok és tó- póliumok árnyékában- nyomor, munkanélkülisé- sors jutott osztályrészt- szista rendszer úri vért- tiporták a szabadságot- fojtották a dolgozók- mozdulásait. Hét eszté- előtt a felszabadulás ad- geknek a magyar nép- rülmények között jutott- amelyekre minden tulzá- tettek a Himmusz költő- rü szavai: „Vérzőn- lángtenger felejte.” Ho- szeretői, Szálasi bűnbán- mokat kaptunk örökség-

A saját sorsának urá- gyar nép azonban nem- sza sem a romoktól, sen- nyi nehézségtől. Nem- az ellenség nyílt és al- nyegetésitől, törhetelle- a magyar dolgozók na- nak, a Kommunista Pár- fejlődés menetét messz- vezérének, a mi szere- Máttyás elvtársunknak munkárga és a nép ellen- kérelhetetlen harca hív- a felszabadulás óta elé- tendő során hatalmas al- s megrendíthetetlen s- tett bizonyosságot. Így- vé, hogy az urak korha- radott Magyarországn- megalkossuk az új, élé-

Ünnepi est az Állami Operaházban felszabadulásunk hetedik évfordulója alkalmából

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége, a Magyar Népköztársaság minisztertanácsa, a Magyar Dolgozók Pártja budapesti pártbizottsága és a budapesti városi tanács csütörtökön este az Állami Operaházban ünnepi díszelőadást rendezett hazánk felszabadulásának hetedik évfordulója alkalmából.

Az elnökségben ült Pártunk és népünk szeretett vezére, Rákosi Máttyás elvtárs és a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottsága, Központi Vezetősége, a Népköztársaság Elnöki Tanácsa és a minisztertanács számos tagja, tömegszervezetünk vezetői, a legkiválóbb dolgozók, művészek, tudósok, írók. Az elnökségben foglalt helyet a felszabadulási ün-

nepségekre hazánkba érkezett szovjet küldöttség, élén Kliment Jefremovics Vorosilov marsallal, a Szovjetunió minisztertanácsa elnökhelyettesével, a szovjet kormányküldöttség vezetőjével és a többi külföldi küldöttség vezetőjével. Megjelentek a díszelőadón a külföldi államok budapesti díptomáciái képviselői. A magyar és a szovjet Himnusz elhangzása után Dobi István, a minisztertanács elnöke nyitotta meg a díszelőadást. Mikor Dobi István üdvözölte az elnökség tagjait, népünk szeretett vezéré, Rákosi Máttyást, a nézőlér közönségre egygyenként állott fel helyéről és percekig tartó viharos tapsai és éljenzéssel ünnepelte felszabadulási harcainak szerző-

jét és győzelemre vivőjét. Pártunk vezéré, Sztálin legjobb magyar tanítványát, egész népünk atyját és tanítóját, Mikor a minisztertanács elnöke Vorosilov marsall köszöntötte, dolgozó népünk szeretettel fejezték ki a harsány hurrák, az ünneplés, Viharos lelkesedéssel élették felszabadítónkat, a nagy Sztálint, Valamennyi külföldi vendéget meleg ünneplésben részesített az Operaház közönsége, egymásután harsant fel „Mao Ce-Tung”, „Kim Ir-Szen”.

A Szovjetunió hősi felszabadító harca, baráti támogatása döntő feltétele volt hét esztendő alatt elért sikereinknek. A Szovjetunió adta szabadsággal dolgozó népünk élni tudott, mert országépítő munkáját a magyar kommunista pártja és élén Lenin—Sztálin legjobb magyar tanítványa, Rákosi elvtárs irányította. — A Magyar Dolgozók Pártja példamutatása, helyes politikája alapján bontakozott ki és vált termékenyvé a magyar nép dolgozó tömegeinek hatalmas alkotó ereje, az új, szocialista társadalom felépítésének legfontosabb tényezője.

Kiss Károly elvtárs ünnepi beszéde

Kedves vendégeink! Kedves elvtársak! Hetedik évfordulóját ünnepejük ma hazánk felszabadításának, népünk újjászülésének. Hét esztendővel ezelőtt a Szovjetunió hősi hadserege véget vetett a német fasiztár és nyilas csatlósok gyilkos uralmának, szabaddá tette a magyar népet és megnyitotta az útját a haladás és a demokrácia útjára. Az évszázados elnyomás alatt szenvedő magyar nép a Szovjetuniótól nyerte vissza szabadságát, nemzeti függetlenségét, amelyért történelmünk során annyiszor sikertelenül küzdött.

Évről-évre szemlátomást növekszik a dolgozó néptömegek élet-színvonala. Évről-évre több jut a dolgozónak nemcsak a fogyasztási javakból, hanem művelődési lehetőségekből, a kultúra gyümölcséből. Míg azelejt a közép- és főiskolák lámpással lehetett keresni a munkások és dolgozó parasztek gyermekeit, ma három középiskolás között két munkás, vagy parasztszármazású és az egyetemi és főiskolai hallgatók 40 ezere női létszámának felét a munkások és dolgozó parasztek fiai és leányai teszik ki. Művészetünk, irodalmunk, színházaink, zenénk, filmjeink a nép szolgálatában állnak, a néphez egyre közelebb álló, nemzeti formában fejezik ki a társadalmi fejlődés szocialista tartalmát. A népi demokrácia megvalósítja azt, amiről évtizedeken át álmodtak legjobbjaink: a művelődés, a kultúra.

Hét évvel ezelőtt hazánk még elmaradott mezőgazdasági ország volt, amelyben az idegen imperialista érdekek és a félfendális viszonyok szűk határt szabtak az ipar fejlődésének, a modern tudomány és technika vívmányai érvényesülésének. Hét év alkotómunkájának eredményeképp nemcsak a romokat takarítottuk el, hanem mint népünk vezére, Rákosi Máttyás elvtárs megállapította „hazánk mezőgazdasági országiból ipari országá alakult át és ez az átalakulás gyorsan folytatódik.”

Rákosi elvtársnak ez a rövid mondata összefoglalja a szocialista iparosításnak azt a történelmi jelentőségű folyamatát, amely rövid néhány év alatt megváltoztatta országunk egész képét és jellegét. Iparunk az utolsó évtizedben két és fél-szer annyit iparcikket termelt — és ebben az évben több mint házfél-szer annyit iparcikket termelt — mint az utolsó háborúelőtti évben. Az elmúlt évben már az ipar állította elő nemzeti jövedelmünk nagyobb részét, 55 százalékát. Nehéziparunk 1951-ben háromszor, gépiparunk négyszer annyit termelt, mint a háború előtti, iparunk tucatjával állít elő olyan gépeket, szerszámokat, műszereket — és egyéb berendezéseket, amelyek a felszabadítás előtt hírt, nyomat sem ismertek, vagy csak külföldről tudtunk beszerezni.

A felszabadulás előtt Magyarországon idegen imperialista hatalmak függvénye, majd Hitler utolsó csatlósja, évszázadokon át Európának egyik legelmaradottabb és legreakciósabb állama volt. A félfendális latifundiumok és tőkés monopóliumok árnyékában millióknak nyomor, munkanélküliség, koldusors jutott osztályrészül. A fasiszta rendszer új véreibe lábbal tiporták a szabadságot és vérebe fojtották a dolgozók bátor megmozdulásait. Hét esztendővel ezelőtt a felszabadulás adta lehetőségeknek a magyar nép olyan körülmények között jutott birtokába, amelyekre minden tulás nélkül illették a Himnusz költőjének keserű szavai: „Vérözön lábainál s lángtenger felette.” Horthy rendszerétől, Szálasi bűnbánjától romokot kaptunk örökségbe.

A felszabadulás óta e téren az országban megvalósult a szocialista társadalom felépítésének legfontosabb feltétele: a béke. A magyar nép számára az erőt, a békét, a közelmúlt tapasztalataiból ismeri az imperialisták által felidézett bűnös háború borzalmaikat, hanem mindenekelőtt azért, mert tudja, hogy a béke megvédése egyet jelent az új, holdog életnek, szocialista társadalomnak építésével.

Sztálin elvtárs legutóbbi nyilatkozatában megállapítja, hogy az új világháború ma nincs közelebb, mint két-három évvel ezelőtt, ez az egyszerű tény a békeszerető népek sikerét jelenti a háborús gyujtogatokkal szemben és ez a siker a béke erőt fölénynek és mindenekelőtt a világ-béke bástyájá, a Szovjetunió hatalmas és rohamosan növekvő erejének köszönhető.

Azonban minél kedvezőtlenebbül fejlődnek számukra világszerte az erőviszonyok, annál nagyobb duhvel próbálják a világuralomra szomjas amerikai imperialisták a népet egy új világháború örvényébe taszítani ezért készítenek elő lázasan új agressziókat Nyugateurópában, a Távol- és Közékeleten, ezért létesítenek felvonulási területeket hazánk déli határain a Titó által nekik kiszolgáltatott Jugoszláviában, ezért követik el Koreában a hitlerista háborus hűnösökön is túlélve a „baktériumháború” beshitális gáztejtét.

A világ népein múlik, hogy továbbra is érvényesítsék a békefront erőfőnyét, hogy béklyóba verjék a háborús gyujtogatokat, mielőtt végrehajják bűnös terveiket. A magyar nép követte a nagy Sztálin történelmi szavaiban foglalt tanácsot: a békefront magyar szakaszán kezünkbe vettük a béke megőrzésének ügyét és megfogadjuk, hogy mindvégig kitartunk mellette! A békeharegységben adta héttmillió magyar aláírását az őshatalmi békegyvezmény követeléséhez. A békeharegységben tiltakoztak népünk széles rétegei a minap az amerikai alváló koreai baktériumkísérlet ellen. A béke jegyében szállt síkra népünk Beloiannisz elvtársért, a görög nép hősi fiáért, a monarchofasizta gőggyávan meggyilkoltait. Ezzel a gyalázatos gyilkossággal próbálja a reakció tábora elrejtetni gyengeségét és belső válságát, felelősségét a béke növekvő erőfőlyétől. A hős Beloiannisz és mártír társai

emlékét a magyar dolgozó nép mélyen szívébe zárta. A magyar nép nap-nap után tetteivel valóítja meg Rákosi elvtárs jelszavát: hazánkat egyre erősebb bástyává építi ki a békefrontján. Népi demokratikus államunk éberem örökdió függetlenségünk felett és sziklaszilárdan veri vissza az imperialisták durva beavatkozási kísérleteit. Visszavertük és visszafogtuk verni a jövőben is a titóistagi banditák, az amerikai kémek, a jobboldali szocialdemokrata kártevők galád kísérleteit, hogy hazánkat a béke tábora-ból kiszakítsák, az amerikai imperializmus rabláncára fűzzék és az új világháborút eszközzé tegyék.

Minden erőnkkel azért harcolunk, hogy a béke legyen a háború, de ugyanakkor a nagy Sztálinnal és a szovjet néppel együtt valljuk, hogy „az agresszort teljes fegyverzetben kell fogadni.” A felszabadulás előtt a magyar nemzet gyenge volt — gyengvé lették a feudális kiváltságok, a tőkés kizsákmányolás, az uralkodó osztályok hazaáruló politikája, a többi néppel szemben gyűlölettel szülő nacionalizmus. Ma a felszabadulás eredményeképp nemzeti erőssé szocialista nemzeté válik, Erőssé teszi népünk a nép mélyen átértett hazafias, élszánt akarata, hogy bármely eldozat árán is megvédje sajátjává vált országát. Erőssé teszi nemzetünk az igaz hazafisággal szoros összefonódó proletármunkások, amely a nemzetközi szolidaritás ezernyi erős szálával fűzi össze a magyar munkásosztályt s az egész felszabadult magyar népet a többi békeszerető nemzettel, a velünk egy úton haladó népi demokráciákkal és a nemzetek barátságának nagy példaképével a Szovjetunióval.

Felszabadulásunk hetedik évfordulóján a hazafisággal egybeforrott proletárinternacionális-mus jegyében ünnepljük szocializmust építő népünk eredményeit, amelyeket Lenin és Sztálin legnagyobb magyar tanítványa, Rákosi Máttyás elvtársnak vezetésével értünk el és fejezzük ki leróhatatlan hálónkat és tántoríthatatlan hűségünket sikereink megalapozójának, felszabadítónknak, önzetlen segítőnknek, szövetségesünknek, a hatalmas szovjet népek és vezérének, az egész haladó emberiség nagy tanítómasterének: Sztálin elvtársnak!

Eljen Pártunk és népünk bölcs vezére és tanítója, Rákosi Máttyás elvtárs!

Eljen és erősödjön a magyar nép és a szovjet nép örök barátság!

Eljen a béke lánglelkű zászlóvivője, a magyar nép igaz barátja, a nagy Sztálin!

Ezután dübörgő taps és lelkes éljenzés közben Vorosilov marsall, a szovjet kormányküldöttség vezetője emelkedett szólásra.

A saját sorsának urává vált magyar nép azonban nem riadt vissza sem a romoktól, sem a tengeri nehézségtől. Nem riadt vissza az ellenség nyílt és alattomos fenyegetéseitől, törhetetlenül követte a magyar dolgozók nagy pártjának, a Kommunista Pártnak és a fejlődés menetét messze előre vezető vezérének, a mi szeretett Rákosi Máttyás elvtársunknak országépítő munkára és a nép ellenségei elleni kérelhetetlen harcra hívó szavát és a felszabadulás óta eltelt hét esztendő során hatalmas alkotóerővel megrendíthetetlen szilárdsággal tartott bizonyoságot. Így vált lehetővé, hogy az urak korhadtt és elmaradt Magyarországnak romjain megalkossuk az új, életérős, füg-

getlen, rohamosan fejlődő és gazdagodó Magyar Népköztársaságot, a magyar nép valóban demokratikus államát, amelyben minden hatalom a munkásosztály vezette dolgozó népé, amely népünk szabad akarataiból, a Szovjetunió hatalmas támogatásával gyors ütemben építi az új szocialista társadalmat.

Hét évvel ezelőtt hazánk még elmaradott mezőgazdasági ország volt, amelyben az idegen imperialista érdekek és a félfendális viszonyok szűk határt szabtak az ipar fejlődésének, a modern tudomány és technika vívmányai érvényesülésének. Hét év alkotómunkájának eredményeképp nemcsak a romokat takarítottuk el, hanem mint népünk vezére, Rákosi Máttyás elvtárs megállapította „hazánk mezőgazdasági országiból ipari országá alakult át és ez az átalakulás gyorsan folytatódik.”

Mindezeket a nagy eredményeket elsősorban azért tudtuk elérni, mert állandóan részvettünk a világ első nagy szocialista országának, a Szovjetunióknak baráti segítségével, önzetlen támogatásában. A Szovjetunió a felszabadítás után is éberem örökdió fiatal demokratikus államunk függetlenségére és megszilárdulására felelt, minden tőle lehetőséggel eszközzel előmozdította megkönnyítése és meggyorsítása felémelkedésünk menetét és rendeltetésünkre bocsátotta gazdag tapasztalatai tálházt, hogy minél nagyobb sikerrel építhessük a szocializmust. A Szovjetunióknak köszönhetjük, hogy immár hét esztendőre békés viszonyok között építhetjük az új, szocialista társadalmat, hogy az imperialista hatalmak és a belföldi reakció nem merték erőszakosan útját állni fejlődésünknek, hogy immár hét esztendőre demokratikus államunk méltó helyet tudott elfoglalni a népek családjában, a béke táboraiban. Rákosi elvtárs legutóbbi előadásában egész népünk halálját tolmácsolta, amikor szívből fakadó szavakban méltatta sikereinket ezt a felbecsülhetetlen forrástól. Az újjáépítésnél és azóta is — mondotta Rákosi elvtárs — száz formában éreztük a Szovjetunió támogatását és segítségét, de a legnagyobb segítség az útmutatás és tanács volt, amelyet nehéz és bonyolult helyzetekben, bőséges tanítónktól és vezérünktől, a nagy Sztálintól kaptunk.”

Ünnepi est az Állami Operaházban felszabadulásunk hetedik évfordulója alkalmából

Vorosilov marsall üdvözlő beszéde

Kedves elvtársak!

A szovjet kormány és a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága nevében, a Szovjetunió népei és dicső fegyveres erői nevében és személyesen a mi nagy Sztálinunk nevében szívószál-köszönöm Önöket és az egész magyar népet Magyarországnak a fasiszta rabság alól történelmi felszabadulása 7. évfordulójának ünnepi alkalmából.

A dicső Szovjet Hadseregnek a hitleri hordák felett aratott történelmi győzelmei következtében a magyar nép felszabadult a fasiszta elnyomás alól és megteremtette a maga szabad, független és igazán demokratikus Magyarországot. A magyar nép ezeréves története folyamán először nyerte el teljes nemzeti önállóságát és függetlenségét. Magyarország munkásosztálya és dolgozó parasztsága, a halalmat kezébe véve, örökre megsemmisítette az idegen nemzeti elnyomást a hazai és idegen kizsákmányoló osztályok gazdasági és politikai uralmát és minden feltételt megteremtett az ország győkeles, demokratikus átalakításához, biztosította a magyar nép alkalmát a felvirágzásának lehetőségéért.

Ma, a magyar nép élén, a Magyar Dolgozók Pártjával és annak Központi Vezetőségével Rákosi elvtárs lapasztalt vezetése alatt sikeresen harcolt a népgazdasági tervnek teljesítéséért és a társadalmi és szociális alapjainak felépítéséért Magyarországon. Az elmúlt, viszonylag rövid idő alatt befejeződött a régi Magyarország átalakítása agráripari országból fejlődő mezőgazdasággal rendelkező ipari országgá, államát szocialista alapokon építő országgá.

A szocialista építésben elért sikerek Magyarországot munkásosztályának, nagyszerű ifjúságának, munkáserejének és ma igazán egyenjogú asszonyainak növekvő politikai érettségét és öntudatát mutatják. Évről-évre nő a munkatermelékenység, ma már felülmúlja a háború előtti színvonalat. A munkához való új viszony körvonalai egyre tisztábban mutatkoznak meg a széleslelkű szocialista versenyben, a termelés újítóinak, a sztahanovistáinak, a magyar nép e legjobbnak hazafias tömegmozgalmában.

Nagy eredményeket ért el a magyar nép az utolsó években a falu átalakítása terén. A szocialista nagyipar sikeres fejlesztése egyre szilárdabb bázist teremt a mezőgazdaság szocialista átalakítása és felemelése számára.

Az elmúlt hét év alatt a magyar nép, a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével felszámolta a feudális nagybirtokrendszert, a dolgozó parasztság érdekében végrehajtotta a földreformot, államosította az ipart, a közlekedést, a hitelintézeteket, demokratikus reformokat léptetett életbe a népoktatás és a kultúra terén és ezzel dúsz virágzásnak indította a magyar tudományt, irodalmat és művészetet. Megszületett és egyre nő az új népi értelmiség.

A magyar falu fokozatos átalakítása a parasztagazdaságok szövetkeztetésére alapján jól megszervezett állami gazdaságok, gép- és traktorállomások létrejöttével és a falusi lakosság között nap, mint nap folytatott politikai felvilágosító munkára — szilárd biztosságra Magyarországot szocialista fejlődésének, Magától értetődik, hogy a megélvő mezőgazdasági szövetkezetek további szervezeti, gazdasági és politikai megszilárdulása elő fogja mozdítani a rendkívül nagyfontosságú átalakulás sikerét.

Megerősödött és tovább erősödik a magyar demokrácia, amelynek alapján megteremtődött a magyar nép szilárd egysége, a munkások, parasztlak és az értelmiség

megdönthetetlen és hatékony szövetsége, a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével élén Rákosi elvtársal, a magyar nép nagyszerű vezérével.

Ezeket az éveket hatalmas eredmények jelzik a szocialista építés terén nemcsak az iparban és a mezőgazdaságban, hanem Magyarországot társadalmi és gazdasági életének minden területén.

Ilyen sikereket csak az a nép érhet el, amely mentes minden kizsákmányolástól, az a nép, amely gazdája saját hazájának és új, szocialista életet épít.

A Szovjetunió népei mély tisztelettel és rokonszenvvel viseltetik hű barátjuk és szövetségeseik, a szabadságszerető magyar nép iránt.

Az egész szovjet nép és személyesen Sztálin elvtárs, az emberek legnagyobb barátja a földön, nagy figyelemmel kíséri az Önök kitartó munkáját, jelentős eredményeit és állandó előrehaladását a gazdasági és kulturális építésmunkában, a Magyar Kéltársaság népi demokratikus rendjének megszilárdításában.

A népeink közti barátságot, amely a proletárnemzetköziségnek, valamint a függetlenség és állami szuverenitás tiszteletben tartásának nagy lenini-sztálini elvein alapszik, az 1948-ban megkötött barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés erősítette meg. A sok nemzetet magában foglaló szovjet népi tisztelet és nagyrabecsülés a szabadságunk és állami függetlenségünk birtokába jutott demokratikus népek barátságát. A Szovjetunió és Magyarország, valamint a demokratikus tábor összes többi országa közötti barátság és együttműködés nagy jelentőségűt mindannyian különösen erővel érezzük most, amikor az allanti főbbarátaink kormányai, élükön az Egyesült Államokkal áttértek barbár agresszív tervük megvalósítására.

Véres háborút robbantottak ki a hősies és nagyszerű koreai nép ellen. Nem elégedtek meg azzal a bestialitással és alias kegyetlenséggel, amelyet Korea békés, fegyvertelen lakossága ellen alkalmaztak, nem álltak meg olyan égbekiáltó bünességek előtt sem, mint a baktériumfegyver alkalmazása Koreában és Kínában. Ez a fegyvert az összes civilizált országok már régen elítélték és még a hitleri szörnyetegek sem merték bevetni az elmúlt háború folyamán.

A világalomnak ezek az új igénylői elfoglalták Taivan szigetét, a népi Kína területének elidegeníthetetlen részét és annak a nagy és dicső kínai népek függetlenségét és szabadságát fenyegetik, amely mindörökké levetette az angol-amerikai imperialisták és kuomintang lakájai gyűlölt igáját.

Az amerikai imperialisták gaztettei az összes békeszerető népek mélyeséges felháborodását váltják ki és ezek a népek el vannak szánva arra, hogy megállítsák az agresszoroknak az emberiségre emelt bűnös kezét.

Az angol-amerikai imperialisták makacsul folytatják az új világháború előkészítésére irányuló politikájukat. Minden erővel azon igyekeznek, hogy egyre újabb és újabb országokat vonjanak be a bűnös agresszív atlanti főbbarátok, mert háborús kalandjaik számára ágyútöltelék keresnek és azt remélik, hogy idegen kezekkel kaphatják ki a tűzből a gesztenyét és gyűjthetik garmadába az aranyat — természetesen saját fenekellen zsebeik számára. Az új világháború előkészítése érdekében az amerikai imperialisták

sietve élesztgetik a japán és német imperializmust, durván és cinikusan megsértve a nemzetközi egyezményekben magukra vállalt kötelezettségeket. Rendszeresen meghússítják a békeszerződés megkötését Németországgal és az egységes, békeszerető, független, demokratikus német állam megalkulását, mert nem illik kalandor terveikbe, ez ellentmond vezetett fegyverkezési hajszájuknak és az új világháború előkészítésének. A harmadik világháború amerikai gyújtogatói újabb és újabb milliárdokat fordítanak új katonai programjuk megvalósítására, egyre nagyobb és nagyobb adóterheket zúdítanak a dolgozók vállára. Ugyanakkor úgynevezett "segély" ürügye alatt egyre erősebben leigázzák a töltők már amúgy is függő országokat, aláássák azok rozoga gazdaságát, munkanélküliségre, éhezésre, nyomorra kárhoztatva ezekben az országokban népeit.

A lázas világalom tervek megvalósítására törekvő amerikai monopolisták örültségükben nem állnak meg a más országok belügyeibe való durva beavatkozás előtt. Nem állnak meg semmi előtt sem — még undok és gyalázatos bűnök elkövetése előtt sem. Minden erejükkel megfeszítik bűnös, felforgató, diverzans, terrorista, tevékenységük kifejtésére, a népi demokráciák és a Szovjetunió területén. Renegátokat és árulókat használnak fel erre a célra, hogy belőlük kém-, diverzans- és gyilkos bandákat szervezzenek.

Az amerikai háborús gyújtogatók nyíltan, törvényhozási úton dollármilliókat fordítanak beryilkosok és diverzansok toborzására és ezeknek a békeszerető, igazán demokratikus országok területére való átadására. Különösen előszeretettel használják fel bűnös céljakra a megvetett Titofasista klikket a jugoszláv nép aljas renegátjait, a béke és demokrácia árulóit.

Az új világháború amerikai uszítói nem egyszer próbáltak beavatkozni a Magyar Népköztársaság, valamint a többi demokratikus országok belügyeibe és felderítő szolgálataik keretéből bandákat átdobni Magyarországot területére, hogy azok aljas bűn-

cselekményeket kövessenek el a magyar nép ellen. A népi demokratikus Magyarország elleni harcuk számára megpróbálták felhasználni a nép olyan ellenségeit, mint Nagy Ferenc, Mindszenty, Rajk, Grösz és egész sor más hazaárulót. De mindezek a kísérletek meghússultak a magyar nép éberségén és igazi hazaszereteten, amely nép erősen ráütött az imperialista kalandorok, összeesküvők, valamint azok bérencsei és ügynökei kezére.

A bátor és derék magyar nép hétémillió szavazattal nyilvánította ki, hogy békét akar az egész világ számára, amivel bebizonyította, hogy ezt a népet nem lehet megfélemlíteni, hogy minden olyan merénylet, amely szuverenitást, szabadságot és függetlenséget ellen irányul, részéről megfelelő és idején való ellenállásba ütközik és hogy az ellenség minden fondorlatát az egész magyar nép megsemmisítő csapásai zúzzák porzójává.

A magyar nép valóban döntően visszavert minden ilyen kísérletet és szétzúzta a Magyarország nemzeti függetlensége és szabadsága elleni összeesküvők és diverzansok fészkeit.

Szégyenletes kudarera vannak kárhoztatva ez iszonyatos bűnök szervezőinek álnok számításai éppen úgy, mint azok a bűnös tervek, amelyek a szocializmus, a demokrácia és a béke hatalmas bástyáját, a Szovjetunió által vezetett egész demokratikus tábor ellen irányulnak.

A magyar népek és az összes demokratikus országok népeinek ébersége, fáradhatatlan munkájuk a szocialista építés erősítése és további fejlesztése terén, a megdönthetetlen barátság Magyarországnak és a Szovjetunióknak a szocializmus és demokrácia és a béke ügyéért folytatott hősies harcolt folytató népei között — előre biztosítják ellenségeink minden bűnös agresszív tervének szégyenletes bukását és ugyanakkor biztosították sikereinknek, közös, nagy ügyünkért — a szocializmus felépítéséért — folytatott harcban, a békéért, demokráciáért és a népek függetlenségéért folytatott harcban, amelyet a demokratikus országok táborra teljes eltökéltséggel és következetességgel foly-

lat a nagy Sztálin bölcs vezetése alatt.

Ebben a harcban Magyarország tisztes helyet foglalt el és egyike az élenjáró harcsooknak. A szovjet nép örül annak, hogy a Szovjetunió szocialista építése segíti az Önök sikereit, barátaim, az új, demokratikus Magyarországot építésében és a szocializmusért, az egész világ békéjéért folytatott harcban.

Az Önök sikerei ebben a harcban — az egész demokratikus tábor sikerei, az új élet és a népek közötti új, baráti viszony építése nagy táborának sikerei.

Kedves elvtársak! Engedjék meg, hogy kifejezzem azt a mély meggyőződésemet, hogy minden esztendő újabb és újabb sikereket fog hozni a magyar népek és fiatal köztársaságának a politikai, gazdasági és kulturális építés terén, a szocializmus építése terén országukban.

Eljen a derék magyar nép és a népi demokratikus Magyarország kormánya!

Eljen a magyar nép összes győzelmeinek szervezője — a Magyar Dolgozók Pártja és annak dicső vezetője, Rákosi elvtárs!

Eljen a Szovjetunió népeinek és a magyar népek örök barátságai!

Eljen a béke az egész világon! Eljen az egész haladó emberiség vezetője és tanítója, a magyar nép hű és állandó barátja, a béke zászlóvivője, a nagy Sztálin!

Ezután Huan-Cen budapesti kínai nagykövete a Kínai Népköztársaság küldötte emelkedett szószó.

Arturo Colombi után a Német Kommunista Párt küldötségének vezetője, Wilhelm Mohn, a Központi Vezetőség tagja mondott beszédet, utána az Osztrák Kommunista Párt küldötségének vezetője, Franz Freihaut, az Osztrák Kommunista Párt Központi Vezetőségének tagja emelkedett szószó.

Franz Freihaut üdvözlő beszéde után az elnöklő Dobi István javasolta, hogy az ünnepi ülés táviratban köszöntse Sztálin generális-szimuszát. A távirat szövegét Kristóf István, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagja, a SZOT főtitkára olvasta fel.

A díszünnepség távirata Sztálin elvtársához

Drága szeretett Sztálin elvtárs!

Április 4-én, legnagyobb nemzeti ünnepünkön szabadságunk születésnapján, a szovjet-magyar barátság nagy ünnepén forró hálával és szeretettel köszöntjük Önt, drága Sztálin elvtárs, a szocializmus építő magyar nép. Minden magyar dolgozó első gondolata Önhez száll ezen a napon, Önhez, akinek köszönhetjük, hogy hét esztendő teremtő munkájával szabad hazát építhettünk, hogy ez a hét esztendő évszázadot jelent népünk történelmében.

Hét esztendő az Ön lángeszű vezérése alatt a dicsőséges Szovjet Hadsereg leverte a népi kezérel az imperialista rabság bilincseit és százados szabadságharcaink beteljesedését megkezdődhetett a magyar munkásosztály, a dolgozó parasztság és a néphez hű értelmiség honfoglalása.

Köszönjük Önnek, drága Sztálin elvtárs szabad hazánkat és boldog jövőnket! A szabadságot, a segítséget, amelyet Önök, a kis népek nagy barátaitól, a hatalmas Szovjetuniótól kaptunk, minden erőnkkel dolgozó népünk üdvére, boldogulására fordítjuk. Szavaknál szebben beszél-

nek erről népünk alkotásai. Néhány esztendővel ezelőtt még csak azt mondhattuk, hogy eltűntünk a fasiszta dúlás nyomait. Ma már nemcsak a romok helyén új építelt országra, hanem épülő új városainkra mutathatunk: arra is, amely a Duna partján hajdani rozant viskók helyén hatalmas üzemével, kertes utcáival és tereivel az Ön nevét, az Ön iránt érzett örök hálánkat hirdeti.

Győzelmeinket, építómunkánk sikerét annak köszönhetjük, hogy országvezető Pártunk példaképe, a Szovjetunió nagy Kommunista Bolsevik Pártja, Népiük szeretettel vezére, Rákosi elvtárs így magyarázta eredményekkel gazdag életét: „Legfőbbnek annak köszönhetek, hogy korunk két legnagyobb árgelméje, Lenin és Sztálin tanítványa lehettem.” S ez így igaz egész népünkre. A magyar nép annak köszönheti a felszabadulását ünnepi esztendő legnagyobb eredményeit, hogy Lenin és Sztálin eszméi vezérelték, hogy a hatalmas Szovjetunió népeinek példáját követve teremt szocialista ipart, szocialista mezőgazdaságot, szocialista tudományt és művészetet.

Minden eredményünk forrását, szovjet hősök vérével megszentelt szabadságunkat, békénket, szocializmust építő hazánkat — mindennél, az életünkkel is jobban becsüljük. Dolgozó népünk, amely hét esztendő óta a szabadság és a békes építő munka áldásait élvezi — sziklánál szilárdabb abban az akaratában, hogy szembeszáll a pestis és kolera szövetségeinek, az imperialista tömeggyilkosoknak minden háborús merényletével.

Felszabadulásunk ünnepén megfogadjuk nagy tanítóinknak, barátainknak és vezérainknak, hogy békéműveink építésével, hazánk erősítésével továbbszilárdítjuk a béke arcvonalának reánk eső szakaszát. Erőnkön nem kímélve helytállunk, mindvégig, kitarunk a béke nagy ügye mellett, a teljes, végső győzelemig!

Budapest, 1952. április 3.
A távirat felolvasása után az ünnepség résztvevői forró lelkesedéssel ünnepelték a nagy Szovjetuniót és a magyar nép legnagyobb barátját, a bölcs Sztálint. Az Internacionálé hangját eszdeáltak fel ezután s a jelenlevők felálva együtt énekeltek a nemzetközi proletáriátus Himnuszát.

Farkas

Elvtársak!

Harcosok! Tiszthelytek! Tábornokok!

Egész népünkkel egyen ünnepeljük ma 4-ének, hazánk felszabadulásának 7. évfordulóját. Ez történelmi döntő hét esztendővel ezelőtt ki a dicső Szovjet német fasiszták és nyhordait hazánk egész felszabadította és évszázados elnyomattól.

Az elmúlt hét év nagy Szovjetunió és barátja, a nagy Sztálin segítségével Pártunk és

Megpar

Hazánk főváros

felszabadulásunk hete

Eljen április 4. haz

dulásának 7. évfordul

Eljen felszabadítónk

laképiünk — a Szovje

Örök dicsőség a hős

rosoknak, akik életük

HÉT ESZ

Ünnepet ültünk m

országban. Népünk

nek legszebb, legigaz

Hét esztendője, hogy

magyar nép, hogy le

vezette ezt a földet,

gozóink jobb munka

lásaik teljesítésével,

szeljeink a tavasz

begyűjtés sikeres ve

szültek erre a napra

Uj életrel, a meg

sok-sok szépségéről

zónk levelükben,

mit jelent számunk

mit köszönhetnek a

nek, a hős Szovjet

hogyan építik a Pá

ez életet, hogyan

szébb jövőt, amely

nem ismer a magya

Kellenberger Györg

„Uj Elet” tsz-ből

április 4-ét írunk,

kába állunk. Segít

ket a hős szovjet k

cok viszonagságát

helyett szépségér

s oda állottak híd

udvarainkra, vas

épteni. Ujtpusú

merhetünk meg be

kat, akik nem a gy

nyes lenésével, ha

barátok öszinte seg

ledtek felénk. Soha

hála a felszabadító

„Soha el nem m

lin elvtársnak!” —

Béla, a debreceni

kereskedelmi Vállal

levelében. „Sztálin

vissza nekünk a mi

gás építését elvég

lisszletere. Ez ké

írásra Kecskés And

kást, aki így ír De

badításának hős

„A Péterfián

Szovjet katonák lá

S látjuk mind jobb

Hogy most kezdőd

Dicső szovjet katon

Hősök!

Feltek tárul a sziv

Sztálin elvtársban s

Hűsünk!

A levélírók között

jövő reménye.

HÉT ÉVE SZABADON LENG A VÖRÖS ZÁSZLÓ

Petkó János elvtárs nem fiatal ember már. A Horthy-korszak legsötétebb éveiben senki sem becsülte tudását, tehetségét. Hol kapott munkát, hol nem. Ma a Bütorgyár egyik sztahanovista művezetője. Üzemrész: a grundoló állandóan 115-120 százalékos teljesítést.

Az április 4-i felvonuláson az újjongó ünneplő sokaságban ő viszi ma a zászlót. A bütorgyári pártszervezet vörös selyembogóját. Hogy csattog majd az a friss tavaszi szélben hogy néznek rá öregek, fiatalok tisztelettel és szeretettel.

A zászlót vinni: megtiszteltetés. A sorok élén haladni — büszkén előre nézni. Hallani a tőr és az utca újjongását, látni a házakat, amelyeket vörös drapéria, sok-sok harcos jelszó díszít.

A zászló pedig lobog... Vörös mint a vér — maga a tűz, a forradalom. Nagy elődök keze emelte magasba egy roppant birodalom győzelmét lobogtatta, 1917 októberében.

A nép, a harcoló százvezrek, a vértanúk zászlaja. Így becsülnétek!

Ott van ez a zászló mindenütt, ahol a nép nevében a szabadság ügyéért vívnak. Ott van a görög föld jeltelen sirjain, a Grammoson, Makronisszosban. A hősök emelik magasba, Beloianisz elvtárs nyomdokába lépő új harcosok. A szabad föld, a szabad élet szerelmesei — a kommunisták. Hiába az önkény, a gyilkosok aiatomosan, orvul kilőtt golyója és hiába az üldözöttség, megaláztatás, ezt a zászlót nem lehet sárba tiporni.

A Párt zászlaja ez! Az erősek és a merészek pártja! Hősök rohannak vele, Tisztelet a szabadság minden harcosa, retteg tőle az ellenség. Erre a zászlóra néz a Koreai Néphadsereg és a kínai önkéntesek sok ezer katonája. Erre esküsznek a harcosok: kiűzik a háza szent földjéről az imperialistákat. Incsonban, a partizaszállás idején ezslalt a zászló alatt fogadta a védők maroknyi csapata, hogy helytáll mindhalálig a tankokkal, repülőgépekkel támadó jenkai hadsereggel szemben! Phenjan egyik bombázásánál szintén ezt a zászlót, a Párt zászlaját mentette saját életét sem kímélve egy hős koreai leány. Azért hogy ezzel vonulhassanak fel május 1-én a kommunisták. Ezt vigyék elől a koreai ég alatt megbosszulva százszor a gazok támadását.

Ez a zászló elpusztíthatatlan. A legnagyobb terror idején sem tudták kiútni a kommunisták kezéből. Délnyugaton a Pirreneusok fehér hegyeiben ma is ezt a zászlót fogják keményen a spanyol partizánok. Közél 15 évvel a szabadságharc vérbefojtása után Ezzel tüntelnek Bilbao munkásai, a baszk városok éhes proletárjai, amikor emberi életet és kenyeret követelnek. És hiába minden. Ha a zászlóvivő elesik, szának lépnek helyébe. A kifakult vörös selymet a haldoklók saját vérékbe mártják és a drága selyem újra, meg újra felemelkedik.

Amikor 1942-ben, Schönhercz és Rózsa elvtársakat kivégezték a Horthy-pribékek, ők erre a zászlóra tekintettek, őrizték mindhalálig eszméjüket. Ma sem múlik el nap, hogy Truman, Titó és a többi gyilkos háborús gyújtató ne hirdetnének harcot a zászló ellen, ne szítanák a gyűlölet szavát, de a zászlót százvezrek és milliók védelmezik és meg is tartják tűzön-vízen át.

Vörös zászló. Az igazi hazaszeretet, bátorság, térfiasság szimbóluma. Ez ad erőt Titó rabjainak, az erdőben bujkáló szabadságharcosoknak, az amerikai börtönök lakóinak, a gyarmati népek legjobbjainak. Ez a győze-

lem és a bátor harc jelképe.

Petkó elvtárs ezt a zászlót viszi ma, az április 4-i felvonuláson. Itt nálunk szabadon leng, szabadon csattog a selyme. Hét évvel ezelőt kezünkbe adták a szovjet katonák. Azóta visszük is győzelemről győzelemre. Felírjuk rá új jelszavainkat, öt éves érvünk sok-sok győzelmét. Az üzemek, földek üzenetét, egy ország hűségét, mely millió szív-

ben dobog. Felírjuk rá és magasba emeljük, hadd lássák a még elnyomottak, hogy élünk, hogy dolgozunk — példamuatásunkból hadd kapjanak új erőt!

Vörös zászló, a miénk vagy! Ezer és ezer társaddal együtt. A mi üzemünk homlokzatán lobogsz, a mi tereinket töltöd meg, harcba és munkába hívó figyelemzetéssel. Miénk vagy — és miénk is maradsz mindörökké!

SOHASEM FELEJTEM

Emlékeimben él ma is a kép — az este: fagyos eső verdeszte fönna az ajtó ablakát, a pince vak mélyén szorongva és remegve bújtunk, menekülő, riadt vadak gyanánt.

Döngött a föld, vonaglott olykor, akna robbant, s akár az üteg csattogott a német tisz szava, — nem tudtuk, hogy mi vár ránk, féltünk, hogy e roppant rengéstől összeomlik otthon és haza.

Almodtunk tán? — Vagy szenvedéseink jutalma csillant elő a barna gruz leány szemén, aki belépett fegyverét kezében tartva, mint eleven, valóra vált tüzes remény?

Először éreztem forró szeled, szabadság, — sohsem felejttem már a barna gruz leányt, s a többi! — kik jöttek, s kenyerük, kedvük adták, mikor füstölve még a harc pernyéje szállt.

Sohsem felejttem már az évek drága csokrát, — a rüggfakasztó, vig tavaszi ébredést, akkor szabadult rab, föllélekzett az ország, új kézben új földet kóstoltak az ekék.

A fényes győzelmek s az értük zúgott harcok példázata-fénye friss erőt adtak nekem, kemény vagyok! — riaszthatnak kufár acsargók, a gyávaság kórja nem sápad szívemet!

Emlék, égő emlék nekünk a szabadságot! — A lángja századokra üllobog, — hevit, jénnyel ragyogja be a népek harcos útját, s tüzeben acélossá edzi fegyverit.

Égő emlék! Sztálin gyújtotta! — versem zengje magasba törve, mint hat éve az öröm — Nevét tükrözzé népem minden álma-terve, s ragyogjon ott a boldog, tündöklő jövőn!

BIHARI SANDOR

Apám épp a szalmakazlat igazgatta, amikor benyitott hozzánk Iván, jókedvűen bölintve apám felé, aztán mint aki mindig ezt csinálta, felkapta az egyik heverő villát s felépett ő is a boglya tetéjére. Csak ahogy a köpenyét levette, akkor látnak az ingén megcsillanó két fényes kitüntetését. Amikor kész lett a kazal s ő apámmal együtt lejt, mind a két érem hiányzott a melléről, elveszett a szalmában.

— Hát ez nagy baj — mondta a maga nyelvéen. — De előkerítjük.

Valóban, később megtaláltuk a kitüntéseket, őrizzük ma is, de átadni már nem tudtuk soha többé...

Ivánval ott kezdődött az ismerettségünk, szamarakás közben. Mindnyójan hamar megszereltük az egyszerű, mindig jókedvű szovjet katonát. Különösen apám ragaszkodott hozzá, szinte gyermeki rajongással. Nem értették meg egymást és mégis megértették. Amit a szó nem tudott kifejezni, azt megérezte a szív. Így lettek ők ketten jóbarátok.

— Van-e földed — kérdezte Iván. S apám újjai segítségével próbálta megmagyarázni, hogy van bizony, mégpedig 6 hold... juttatott. Olyan büszke volt rá, mintha legalább is egy nagy darab kínos lett volna a birtokában. De aztán hamarosan panasza fordult a szó.

— Föld az van, de nincs ló, nincs tehén. Enélkül pedig mit ér a föld, hisz nem tudom megszántani.

Iván mintha csak megértette

volna apám bánatát, nagyokat bólogtatóit.

— Így kezdődött ez nálunk is — ezt mondta a szemé, de szólni nem szölt semmi.

Egyik nap aztán nagy csodálkozásunkra látva, szekérral Iván állt meg a kapunk előtt. Apámat kereste. Még aznap együtt indultak el a mezőre. Egyre szélesebb lett a fekete felszántott földsző, egymásután gyűttek a barázdák. Iván néha meg-megállt s jutyórésze közeledett apámhoz, aki gyönyörködve nézte a szántogató szovjet katonát. — Lám, egyik kezében még ott a fegyver, a másikkal már az ekeszarvát tartja. Szerette volna egyszeribe megölelni, úgy tele lett a szíve megindulással.

— En ezt nem értem, sehogy sem értem — otthon anyámnak egyre csak ezt hajtogatta.

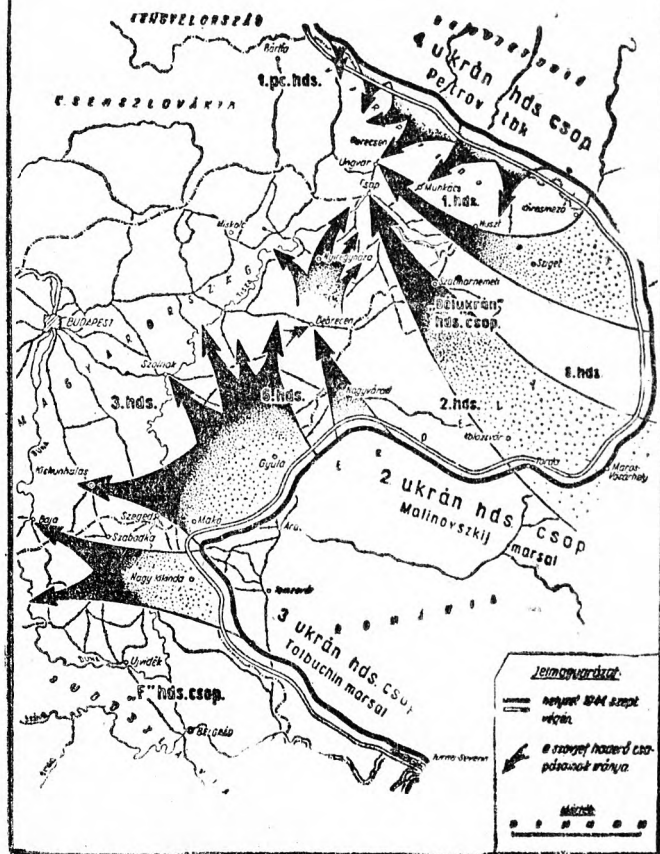
— Sok ezer kilométerről idejönnek, hogy felszántás a mi földünket.

Estéknként Iván sokat mesélt nekünk a családjáról, az otthonáról. Gyakran levelet vett elő, büszkén mutatta s azt is sokat láttuk, hogy kis háromszögletű papíri hajtogatott össze, megcímmezte, hogy másnap útjára bocsássa sok ezer kilométerre élő feleségének, kisleányának.

Egyik nap aztán hiába vártuk, Iván nem jött meg. Nem jött másnap sem és aztán soha többet. Egy másik jött helyette, ugyanolyan jókedvű, nevetőarcú, kékszemű fiatal, mint ő volt. Szó nélkül leült s mikor Iván felől

A kilencedik csapás

A 2. ukrán hds. csop. előretérése a Tiszáig.

A Szovjet Hadsereg győzelmei Magyarországon a Nagy Honvédő Háború legkiemelkedőbb legyvertényei közé tartoznak. Az a csapás, amelyet a Szovjet Hadsereg a Duna és Tisza mentén mért az ellenségre, ahhoz a tíz megsemmisítő csapáshoz tartozik, mellyel a Szovjet Hadsereg az ellenséget megsemmisítette. Sztálin elvtárs 1944 november 6-án, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 27. évfordulóján tartott beszédében a következőket mondta: „Ez év októberében kezdődött haderőink kilencedik csapása, Magyarország térségében, a Duna-Tisza között, azzal a céllal, hogy Magyarországot kiugrasszuk a háborúból és Németország ellen fordítsuk.”

A Szovjet Hadsereg fényesen teljesítette a kilencedik megsemmisítő csapás feladatát: az addig elért sikert kiaknázva a német és magyar haderőkkel vívó és elkecseregett harcokban elfoglalta Budapestet és 1945 április 4-ére megtisztította Magyarországot egész területét az ellenségtől.

Katonai térképünk a kilencedik csapásnak azt a mozzanatát mutatja be, amikor a második ukrán hadseregcsoport áttört a Tiszáig.

Iván, apám jóbarátja...

vább üldözték a fasisztákat, elbűcsizolt fölünk a másik Iván is. Mielőtt elindult, sokáig beszélgettek apámmal. Láttuk, komoly dologról van szó, mert apám igen figyelmesen hallgatta s ismét csak azt mondta: Majd meglátjuk.

Azóta apám még mindig itt tart. Figyelemmel kíséri a tiszta munkáját, de még haborzik, nem mer halározni. En látom, hogy sokszor mély gondokba merülten ül, vagy éppen anyámmal vitatkozik. Egyszer az tartja vissza, hogy még mindig vannak dolgoterülő k a csoportban, más-szor meg az elnök ellen van kifogása, akinek nagyobb a szája, mint a tehetsége. Meg aztán ott van most már a két szép ökre is.

— Milyen nehezen jutottam hozzájuk — szokta mondogatni — s most csak úgy odaadnak. Ki tudja, hogy viselik gondját! Hej, ha Iván most itt lehetne, könnyebben megértenék egymást. Tudom, apámnak sok álmatlan éjszakájába kerül ez, sok töprengésbe, de hát „olyan dolog a belépés, hogy azt meg kell gondolni.” — mondogatja néha, ha Török Sándor szomszédal a csoport felől vitatkoznak. Török már belépett s most apámon lenne a sor. Az idei év talán már őt is meggyőzi: Iván hasznos tanácsot adott, amikor azt ajánlotta: „Ha jól akar a gyerekeinek, meg magának is, akkor lépjen be a szövetkezetbe.”

Ezt a kis történetet az április 4-iki készülődés juttatta eszembe. Talán elolvassa Iván is, az egykori vidám, fiatal szovjet katona apám jóbarátja.

Ahogy a szovjet katonák to-

